

Anđeo Gospodnji 25. veljače 2024.

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 25. veljače 2024.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evangelije ove Druge korizmene nedjelje stavlja nam pred oči zgodu o Isusovu preobraženju (usp. Mk 9, 2-10).

Nakon što je učenicima najavio svoju muku, Isus uzima sa sobom Petra, Jakova i Ivana, uzlazi na visoku goru i tamo se tjelesno očituje u svem svom sjaju. Tako im otkriva smisao svega onoga što su zajedno proživjeli do tога trenutka. Naviještanje Božjeg kraljevstva, oprашtanje grijeha, ozdravljenja i znamenja koja je učinio bile su iskre jednog većeg svjetla: Isusova svjetla, svjetla koje jest Isus. S toga svjetla učenici ne bi smjeli nikada više odvraćati pogled, posebno u trenucima kušnje, kao što su oni koji se bliže kako se bliži muka.

To je poruka: *nikada ne skidati pogled sa Isusova svjetla*. Pomalo kao što su nekoć činili težaci koji su, dok bi orali polja, usmjeravali pogled na točno određenu točku pred sobom i, držeći pogled čvrsto uperen u cilj, za sobom ostavljali ravne brazde. To smo pozvani činiti mi kršćani na putu života: imati uvijek pred očima Kristovo svjetлом obasjano lice, ne odvraćati nikad pogleda od Isusa.

Braćo i sestre, otvorimo se Isusovu svjetlu! On je ljubav i život bez kraja. Na životnim, katkad mukotrpnim, putovima tražimo njegovo lice, puno milosrđa, vjernosti, nade! U tome nam pomažu molitva, slušanje Božje riječi, sakramenti: molitva, slušanje Božje riječi i sakramenti pomažu nam držati oči čvrsto uprte u Isusa. I to je dobra odluka za korizmu: njegovati otvorene poglede, postati „tražitelji svjetla“, tražitelji Isusova svjetla u molitvi i osobama.

Zapitajmo se, dakle: držim li na svom životnom putu pogled čvrsto uperen u Krista koji me prati? I da bih to učinio, dajem li prostora šutnji, molitvi, klanjanju? Na kraju, tražim li svaki tračak Isusova svjetla koja se odražava u meni i u svakom bratu i sestri koje susrećem? I sjetim li se zahvaliti Gospodinu za to?

Neka nam Marija, obasjana Božjim svjetлом, pomogne držati pogled čvrsto uprt u Isusa i gledati jedni druge s povjerenjem i ljubavlju.

Nakon Angelusa

Draga braće i sestre!

Jučer, 24. veljače, s tugom u srcu smo se spomenuli druge godišnjice početka rata velikih razmjera u Ukrajini. Koliko žrtava, ranjenih, razaranja, tjeskoba, plača u razdoblju koje se strahovito odužilo i kojemu se još ne nazire kraj! To je rat koji ne samo da pustoši taj dio Europe, već oslobađa globalni val straha i mržnje. Dok ponovno izražavam svoju najiskreniju privrženost napačenom ukrajinskom narodu i molim za sve, posebno za mnogobrojne nevine žrtve, molim da se iznađe onu trunku čovjekoljublja koja omogućuje stvaranje uvjeta za diplomatsko rješenje u potrazi za pravednim i trajnim mirom. Braće i sestre, ne zaboravimo moliti za Palestinu, za Izrael i za mnoge ratom razdirane narode, te konkretno pomagati onima koji pate! Mislimo na toliku patnju, mislimo na ranjenu, nevinu djecu.

Sa zabrinutošću pratim porast nasilja u istočnom dijelu Demokratske Republike Kongo. Pridružujem se pozivu biskupa na molitvu za mir, izražavajući nadu u prekid sukobâ i traženje iskrenog i konstruktivnog dijaloga.

Sve češće otmice koje se događaju u Nigeriji izazivaju zabrinutost. Izražavam svoju blizinu nigerijskom narodu u molitvi, nadajući se da će raditi na tome da se što više suzbije širenje tih zlodjela.

Izražavam također svoju blizinu stanovništva Mongolije, pogodenom snažnim valom hladnoće, koji uzrokuje ozbiljne humanitarne posljedice. I ta ekstremna pojавa također je znak klimatskih promjena i njezinih učinaka. Klimatska kriza je globalni društveni problem, koji ima duboki utjecaj na živote mnoge

braće i sestara, posebno najosjetljivijih: molimo za to da se donose mudre i hrabre odluke kako bi se pridonijelo brizi za stvoreni svijet.

Pozdravljam sve vas, vjernike iz Rima i raznih dijelova svijeta, a posebno hodočasnike iz Jaéna (Španjolska), mlađe rumunske grkokatolike iz Pariza, pripadnike neokatekumenskih zajednica iz Poljske, Rumunske i Italije.

Pozdravljam predstavnike sjemeništa Pontificio Seminario Campano Interregionale iz Posillipa, zatim Tajništva Međunarodnog foruma Katoličke akcije, izviđače iz Paliana i krizmanike iz Lastra Signe, Torre Maine i Gorzana.

Pozdravljam i članove Talijanskog saveza za rijetke bolesti, Kulturnog kluba „Reggio Ricama“, članove Pokreta nenasilja i volontere Udruge N.O.E.T.A.A. Pozdravljam i djecu Bezgrješne.

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i do viđenja.